

ת"פ 26645/01/14 - מדינת ישראל נגד נד'אל ערפה, יחיא מנצור - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26645-01-14 מדינת ישראל נ' ערפה(אחר/נוסף) ואח'
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. נד'אל ערפה ע"י עו"ד חיים הדיה
2. יחיא מנצור - עניינו הסתיים

הנאשמים

הכרעת דין - נאשם מס' 1

רקע ויריעת המחלוקת

נגד נאשם מס' 1 (להלן: **הנאשם**) הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הסעת שב"ח, החזקת כלי פריצה, התפרצות לדירת מגורים, גניבה, היזק לרכוש ונהיגה ללא ביטוח. ואלו עובדות האישום:

ביום 7.1.2014, בסמוך לשעה 12:30, חבר הנאשם לנאשם מס' 2, יחיא מנצור (להלן **מנצור**) ולחמזה בדואן (להלן: **בדואן**) על מנת לפרוץ לדירת מגורים. לשם כך, הסיע הנאשם ברכבו את מנצור ובדואן לרחוב מאיר גרוסמן בירושלים. מנצור ובדואן ירדו מרכבו של הנאשם, התפרצו לדירת מגורים, זרעו בה הרס וגנבו מתוכה תכשיטים, שעונים וכסף מזומן. הנאשם המתין למנצור ובדואן במכונית מחוץ לדירה ולאחר ההתפרצות חזרו השניים בריצה למכוניתו של הנאשם והשלושה נסעו מהמקום.

שוטר שעבר במקום באקראי הבחין בנאשם וחבריו ואלה עוררו את חשדו, ועל כן דיווח על הארוע. בעקבות הדיווח, שוטרים אחרים זיהו את מכוניתו של הנאשם והורו לו לעצור. הנאשם נשאר במכוניתו ואילו מנצור ובדואן נמלטו מהמקום. מנצור נעצר מיד ואילו בדואן הצליח להמלט ונעצר רק לאחר מספר חודשים.

במכוניתו של הנאשם נמצאו כלי פריצה בהם הצטיידו השלושה, ובהם פטיש, מוט פריצה ("לום"), אזמל, מברגים, כפפות וטלפונים "מבצעיים". על גופו של מנצור נמצאו כפפות.

מנצור הוא תושב שטחים ולא היה לו אישור שהייה בישראל - והנאשם הסיעו במכוניתו.

באותו הזמן לא היתה מכוניתו של הנאשם מבוטחת בביטוח חובה.

עמוד 1

לא היתה מחלוקת בין הצדדים, כי מנצור ובדואן אכן התפרצו לדירת המגורים, גנבו מתוכה רכוש וגרמו לנזק וכי נסעו לאחר מכן במכוניתו של הנאשם. עם זאת, לטענת הנאשם הוא הסיע את השניים בתום לב, מבלי לדעת כי ביצעו ההתפרצות לדירה וגנבו מתוכה.

להשלמת התמונה אוסיף, כי מנצור הודה במיוחס ולו והורשע. נגזרו עליו 20 חודשי מאסר ועונשים נלווים. ערעור שהגיש על חומרת ענשו נדחה. בדואן, אשר נמלט מהזירה נעצר לאחר מספר חודשים. הוגש נגדו כתב אישום נפרד ומשפטו עדיין מתנהל (נכון למועד כתיבת הכרעת הדין).

ראיות הצדדים

לאור מיקודה של המחלוקת שבין הצדדים, הוגשו מרבית הראיות בהסכמה ונשמעו רק עדים בודדים. להלן אסקור את הראיות המרכזיות והקביעות העובדתיות העולות מהן:

ת/1, דו"ח פעולה של השוטר שלמה חיים ועדותו לפני ביום 30.11.14:

העד השתתף ביום עיון לחוקרי משטרה בקרית יובל. לאחר יום העיון נסע העד יחד עם השוטרים מני ישי ויובל עזרא לכיוון קניון מלחה. במהלך הנסיעה שוטר אחר, רן ישראלי (ר' הודעתו ת/3) התקשר לשוטר יובל עזרא ואמר לו שהבחין בשלושה אנשים נכנסים למכונית סיטראן 5C אשר עוררו את חשדו. בעת שהגיעו השוטרים בסמוך לתחנת הדלק ברמת דניה, הבחינו במכונית סיטראן 5C שחורה ובה שלושה נוסעים, אשר עצרה לצידם ברמזור אדום. העד יצא מהמכונית על מנת לבדוק את נוסעי המכונית ואז הנוסע שישב מאחור ברח ממנה בריצה. העד רדף אחרי הנמלט יחד עם שוטר נוסף ולאחר מרדף קצר, של כ- 150 מטר, עצרו אותו.

הנמלט זוהה כיחיא מנצור. בחיפוש על גופו נמצאו כפפות ומכשיר טלפון נייד מסוג נוקיה בצבע שחור.

בחיפוש במכוניתו של הנאשם נמצאו בין היתר המוצגים הבאים:

בתא הכפפות נמצאה תעודת זהות של חמזה בדואן וכן כפפות שחורות, מכשיר טלפון נייד שחור וצבת.

ליד לוח השעונים נמצא מכשיר טלפון נייד מסוג מוטורולה עם מסך שבור.

במושב האחורי נמצאו תכשיטים, חלקם בתוך ציפה וחלקם מפוזרים.

מתחת המושב האחורי נמצא מוט פריצה ("לום") עטוף בד שחור.

בתא המטען נמצאו פטיש ואזמל.

ת/3, הודעת רן ישראלי

העד הוא חוקר משטרה, וביום הארוע השתתף ביום עיון מקצועי בקריית יובל. בשעה 12:30 נסע במכוניתו ברחוב גרוסמן ואז הבחין בשני אנשים יוצאים בריצה מגרם מדרגות ונכנסים למכונית סיטראן 5C בצבע כהה, באופן שעורר את חשדו. מכונית הסיטראן עזבה את המקום ובשל עומס התנועה העד לא הצליח לנסוע אחריה - ולכן התקשר לקצין החקירות יובל עזרא וביקש ממנו שאם יבחין במכונית שיבדוק אותה.

לאחר מספר דקות העד שמע מהשופט מני ישי שעצרו מכונית סיטרואן 5C שחורה, הגיע למקום וזיהה בודאות את המכונית וכן זיהה את הנאשם כמי שנהג במכונית ואת מנצור כמי שנכנס אליה.

לאחר מעצר החשודים חזר למקום ממנו ראה את מנצור ובדואן יוצאים. במקום ראו דירה שנפרצה.

ת/4, הודעת מני ישי

העד הוא חוקר משטרה וביום הארוע השתתף ביום עיון בקריית יובל. בסמוך לשעה 12:30 נסע עם יובל עזרא ושלמה חיים מקריית יובל לכיוון קניון מלחה. בדרך השופט רן ישראלי התקשר אל יובל עזרא ודיווח לו שראה אנשים חשודים נכנסים למכונית סיטרואן 5C שחורה. באיזור רמת דניה השלושה הבחינו במכונית סיטרואן 5C שחורה הנוסעת לצידם. כאשר הגיעו השוטרים לרמזור אדום ירדו ממכוניתם על מנת לבדוק את הרכב החשוד. מנצור, אשר ישב מאחור, נמלט ונעצר על ידי שלומי חיים ויובל עזרא לאחר מרדף. העד ניגש למכונית והורה לנאשם לדומם את המנוע, לתת לו את המפתחות ולהזדהות והנאשם ציית. העד הורה לבדואן, אשר ישב מלפנים, לעבור לרכב המשטרה ושם החל לתחקר אותו. אגב כך, העד ראה כי הנאשם מתחיל לצאת ממכוניתו וניגש אליו - ואז בדואן ברח מרכב המשטרה.

העד תפס על גופו של הנאשם את מכשיר הטלפון שלו, מסוג אייפון 5, ובתעודת הזהות שלו תפס 3,550 ש"ח במזומן. הנאשם אמר לעד כי הוא עובד בהסעות בשכר, וכי אסף את הנוסעים שברחו מרכבו בצומת פת, אך אינו מכיר אותם (ש' 32-33).

העד ראה בתא הכפפות של מכוניתו של הנאשם את תעודת הזהות של בדואן.

ת/26, דו"ח פעולה יוסף חלבי

העד הוא שוטרי סיור, אשר הצטרף אל החוקרים אשר עצרו את הנאשם ואת מנצור.

בחיפוש אצל הנאשם נמצא בתעודת הזהות שלו סכום של 3,550 ש"ח.

בתא המטען במכוניתו של הנאשם ראה פטיש, אזמל ושני מברגים.

מחקר תקשורת - ת/21, ת/22, ת/23, ת/24 ות/25

במהלך החקירה נתפסו ארבעה מכשירי טלפון:

מכשיר הטלפון של הנאשם - אייפון 5, מס' מנוי 054-4838772 (להלן: **772**).

מכשיר מסוג מוטורולה עם מסך שבור, נתפס ליד לוח המכשירים (דשבורד) במכוניתו של הנאשם, מס' מנוי 057-7414915 (להלן: **915**).

מכשיר טלפון נייד מסוג נוקיה שחור שנמצא בתא הכפפות במכוניתו של הנאשם ליד תעודת הזהות של בדואן (להלן: **הנוקיה**). מס' הטלפון של מכשיר זה אינו ידוע.

מכשיר טלפון מסוג נוקיה שנמצא על גופו של יחיא מנצור, מס' מנוי 052-7523853 (להלן: **853**).

מת/21, פלט בדיקה של הנוקיה עולה, שהיו 10 התקשרויות עם מכשיר 915 ועשר התקשרויות עם מכשיר 853. הפלט אינו כולל את מועדי השיחות ולא את מספר המנוי של המכשיר.

מת/23, פלט בדיקה של מכשיר 853 עולה, שהשיחה האחרונה אשר בוצעה ממנו היתה אל מכשיר 915.

מת/22, פלט בדיקה של מכשיר 772 עולה, כי בימים 19.7.13, 20.7.13 ו- 21.7.13, נשלחו אל הנאשם שלושה מסרונים ממכשיר 915, שני מסרונים בערבית ואחד בעברית, כולם בענייני חולין.

ממזכרו של פאיז חיר, ת/25, עולה שברשימת אנשי הקשר של מכשיר 915 הופיעו שמו של הנאשם (נכתב בערבית) ומספר הטלפון שלו, 054-4838772.

המסקנה העולה ממחקר התקשורת היא, שקיים קשר ברור וסמוך להתפרצות בין מכשיר הנוקיה למכשיר 915 ומכשיר 853, השייך למנצור ובין מכשיר 853 למכשיר 915. כמו כן קיים קשר בין מכשיר 915 למכשיר 772 השייך לנאשם, אך לא ניתן לקבוע באופן ברור מתי הקשר התקיים לאחרונה (לא הוצגו פלטי תקשורת של הספקים, אלא פלטי מיצוי מידע מתוך המכשירים עצמם).

חוות דעת מומחה השוואת טביעות נעל - ת/19

מחוות הדעת עולה, כי טביעת נעלו של מנצור נמצאה בדירה שנפרצה. אבהיר, כי נמצאו בדירה מספר טביעות נעל, אשר לגבי אחת חוות הדעת היא כי מדובר בודאות באותה הנעל, ולגבי טביעות אחרות רמת הודאות נמוכה יותר.

אני ער כמובן לפסק הדין בענין מצגורה, ע"פ 1620/10, הדן במשקלן של השוואת טביעות נעלים. עם זאת, במקרה שלפני חוות הדעת הוגשה ללא הסתייגות, למרות שפסק הדין בענין מצגורה ניתן עוד בטרם הוגש כתב האישום. עוד אוסיף, כי בענין מצגורה נדונה השוואה ברמת ודאות נמוכה, ואילו במקרה שלפני חוות הדעת היא ברמת הודאות המקסימלית.

מכל מקום, במארג הראייתי שנגד הנאשם אין חשיבות רבה לחוות הדעת, שכן היא קושרת ישירות להתפרצות רק את מנצור - אשר ממילא הודה לפני בביצועה (ואף הורשע בהתפרצות על פי הודאתו לפני מותב אחר).

ת/6-8 - הודעות בעלת הדירה שנפרצה

העדה זיהתה את התכשיטים שנמצאו במכוניתו של הנאשם כרכוש שנגנב מדירתה בהתפרצות. לדבריה הרכוש נגנב מדירתה לאחר שיצאה ממנה, בשעות הבוקר של יום הארוע.

עדות יחיא מנצור והודעותיו

ת/12, הודעת יחיא מנצור, 7.1.14, 15:58

לדברי מנצור הוא הגיע לירושלים על מנת לחפש עבודה. אגב כך העד מצא ציפת כרית, חשב שימצא בה אוכל, אך מצא תכשיטים. בדרך פגש באדם אחר שלא הכיר, קשר איתו שיחה והשניים רצו לנסוע לשער שכם. הנאשם אסף אותם והסכים להסיעם לשער שכם.

מנצור נשאל האם הכיר את הנאשם ואז מסר מיוזמתו שבמהלך הנסיעה ביקש מהנאשם את מספר הטלפון שלו, שכן אשת אחיו גרה בירושלים והנאשם יוכל להסיעה במחיר יותר נמוך מאשר מונית.

מנצור שלל קשר טלפוני בינו ובין הנאשם ושלל הכירות עם בדואן.

מנצור הסביר כי ברח מהשוטרים משום ששהה בישראל שלא כדין (ר' ת/20) וכי תלוי לחובתו מאסר מותנה בגין עבירת שהיה בלתי חוקית (ר' זר דינו בתיק זה מיום 13.11.14).

ת/13, הודעת יחיא מנצור, 8.1.14, 8:01

מנצור שב והסביר שביקש מהנאשם את מספר הטלפון שלו כדי שסיע את אשת אחיו ובנותיו.

מנצור מסר שהנאשם אסף אותו כ- 200 מטר קודם למקום המעצר, וכי נסעו נסיעה רצופה ללא עצירה.

מנצור הכחיש כי התפרץ לבית מגורים כלשהו.

ת/14, הודעת יחיא מנצור, 9.1.14, 13:25

מנצור אמר שמכשיר טלפון נייד מסוג נוקיה בצבע שחור עם מצלמה שנתפס שייך לו ואישר כי מספרו הוא 052-7523853.

מנצור הכחיש הכירות קודמות או קשר עם בדואן או הנאשם.

מנצור לא הסביר התקשרויות בין מכשיר הטלפון שלו ובין מכשיר המוטורולה.

עדות יחיא מנצור, ע' 34-30 לפרוטוקול ישיבה מיום 30.11.14

מנצור העיד מטעם הנאשם להגנתו.

בעדותו אמר, כי התפרץ לבדו לדירת מגורים וגנב מתוכה שקית ובה תכשיטים ובושם. לאחר מכן עלה למכוניתו של הנאשם, כ- 300 מטר לפני הרמזור בו נעצר.

לדבריו התפרצות ארכה כחמש דקות.

מנצור טען, כי התפרץ לבדו לדירה וכי אין לו כל קשר קודם או הכירות עם הנאשם. כן טען, כי אין לנאשם כל קשר להתפרצות, וכי הוא מרגיש שלא בנוח כלפיו, על כך שסיבכו בענין לא לו.

בחקירתו הנגדית אישר כל הנחה שהוצעה לו על ידי ב"כ הנאשם. בין היתר אישר, כי לאחר שעלה לרכבו של הנאשם, ביקש ממנו לעצור בצד והנאשם הסכים. עוד אישר, כי ביקש מהנאשם שיקח אותו לשער שכם, והנאשם אמר שבדרך הוא מתעכב לקנות בושם. מנצור הסביר הסתירות השונות בין הודעותיו במשטרה ועדותו לפני, בכך ש"לא רצה לערבב אנשים אחרים".

מסקנות ביחס לעדות מנצור

עמוד 5

לא ראיתי לתת לעדותו של מנצור כל משקל, מעבר להודאתו בהתפרצות. קביעה זו מבוססת על הרושם האומלל אותה הותירה עדותו, וכן על הסתירות הרבות שנפלו בין גרסאותיו השונות.

מנצור אף אישר כי שיקר בעדותו במטרה, על מנת "לא לערבב אחרים" - ומי שמעיד על עצמו כי היה נכון לשקר פעם אחת על מנת לא לסבך אחרים, סביר שימשיך וישקר מאותו טעם.

מנצור אמנם אישר בחקירתו הנגדית כי לנאשם לא היה כל חלק בארוע ואמר כי הוא סתם הסתבך. עם זאת, מנצור אישר בחקירתו הנגדית כל אפשרות אשר הוצעה לו על ידי באת כח הנאשם באותו שלב, עוה"ד מאיה ג'ולסון. ואין זה מיותר לציין, כי גם מנצור יוצג במשפטו על ידי עוה"ד ג'ולסון.

מנצור הכחיש קשר או הכירות עם הנאשם או בדואן - אך ממחקר התקשורת עולה כי היו התקשרויות בין מכשיר הטלפון שלו, 853, ובין שני מכשירי טלפון שנתפסו במכוניתו של הנאשם, הנוקיה ו- 915.

עדות חמזה בדואן (עמודים 44-40 לפרוטוקול ישיבה מיום 31.5.15)

בדואן הכחיש כל קשר להתפרצות וטען כי אינו האדם אשר נמלט ממכוניתו של הנאשם.

בדואן הסביר, כי הוא עובד בשטיפת רכב, ויתכן שתעודת הזהות ומכשיר הטלפון שלו נשכחו במכוניתו של הנאשם כאשר ניקה אותה, או שהושתלו שם על ידי מי מדורשי רעתו.

בדואן הכחיש הכירות עם הנאשם או מנצור - ולא היה בפיו הסבר להתקשרויות שבין מכשיר הנוקיה שנמצא יחד עם תעודת הזהות שלו ובין מכשיר הטלפון של מנצור, 853 ועם מכשיר 915 שנמצא ליד לוח המכשירים במכוניתו של הנאשם.

בדומה למנצור, גם בדואן הותיר רושם רחוק מאוד מלשכנע, ולא ראיתי לתת כל משקל לעדותו. מן הראיות עולה באופן ברור כי זוהה על ידי השוטר מני ישי כמי שנמלט מרכבו של הנאשם. הסברו, כי תעודת הזהות ומכשיר הטלפון שלו נשכחו במכוניתו של הנאשם כאשר שטף אותה במסגרת עבודתו, רחוק מאוד מלהתקבל על הדעת או לשכנע.

עדות הנאשם והודעותיו

עדות הנאשם (עמודים 44-48 לפרוטוקול ישיבה מיום 31.5.15)

הנאשם העיד, כי ביום הארוע נסע במכוניתו משועפאט לקניון מלחה על מנת לקנות בושם. בדרך עבר בקרית יובל ואז קיבל שיחת טלפון ולכן עצר בצד הדרך. ניגשו אליו שני אנשים ואמרו שכבר שעה מחכים למונית וביקשו ממנו טרמפ. הנאשם אמר שיקח אותם לקניון מלחה ושימשיכו משם והשניים הסכימו ועלו למכוניתו. במהלך הנסיעה ביקשו ממנו לסטות מדרכו על מנת לקחת כלים שלהם והנאשם הסכים. השניים כינו את הנאשם למקום ושם עצר והשניים ירדו וחזרו לאחר זמן קצר. הנאשם המשיך לכיוון קניון מלחה ובדרכו עצר ברמזור אדום. ברמזור ניגשו למכוניתו שני אנשים ולפתע הנוסע שישב במושב האחורי ברח מהמכונית. שוטר ניגש למכונית ולקח את האדם הנוסף שהיה בה, אשר ברח גם הוא. לטענת הנאשם, הוא נשאר במקום ומכוניתו מונעת, ורק לאחר כעשר דקות פנה אליו שוטר והורה לו לדומם מנוע ולתת לו את המפתחות.

הנאשם טען כי אינו מכיר את מנצור כלל וכי הוא מזהה את בדואן ממקום שטיפת רכבים בענאתא שקרוב לביתו. לדבריו אין לו קשר לאף אחד ממכשירי הטלפון שנתפסו ברכבו.

ת/9, הודעת הנאשם מיום 7.1.14, 16:04

הנאשם אמר כי נסע משועפאט לקניון מלחה על מנת לקנות בושם. בדרך, ליד "המפלצת", ראה שני אנשים מבקשים טרמפ ועצר להם. בדרך שהניים ביקשו ממנו לעמוד רגע, כדי לקחת כלים שלהם והנאשם הסכים. השניים ירדו וחזרו למכונית לאחר מספר דקות והנאשם לא ראה מה הביאו איתם. לאחר מכן המשיך בדרכו לכיוון הקניון ואז השניים ברחו. שוטר ביקש ממנו את המפתחות והנאשם ציית.

לדברי הנאשם באותה תקופה לא עבד מזה שנה וקודם לכן התפרנס מעבודות מזדמנות של שיפוצים והובלות ומעבודה בחברת תפאורות. כן אמר, כי כבר שישה חודשים אינו מקבל גם דמי אבטלה, אלא מתקיים מעזרה של בני משפחתו.

הנאשם זיהה את מנצור ואת בדואן כמי שהיו איתו ברכב, אך הכחיש הכירות קודמת עם שניהם (תחילה לא זיהה את תמונתו של בדואן, אך בהמשך אישר כי הוא האדם אשר נמלט ממכוניתו).

הנאשם טען כי בזמן הנסיעה ניהל שיחת טלפון, ולכן לא שם לב למעשיהם של בדואן ומנצור.

הנאשם טען כי הכלים שנתפסו בתא המטען של רכבו משמשים אותו לעבודתו, אך הכחיש קשר למוט הפריצה שנתפס בתוך המכונית.

ת/10, הודעת הנאשם מיום 8.1.14, 14:33

הנאשם מסר כי אסף את מנצור ובדואן ליד ה"המפלצת" והשניים ביקשו טרמפ לצומת פת וביקשו ממנו לעצור בדרך ולעבור באחד הרחובות על מנת לקחת כלים. השניים ירדו ממכוניתו, הלכו לכיוון גן עם עצים וחזרו לאחר מספר דקות.

ת/11, הודעת הנאשם מיום 9.1.14, 12:25

הנאשם אישר כי הוא בעליו של מכשיר הטלפון מסוג אייפון 5 שנתפס עליו.

הנאשם אישר כי ראה את מכשיר הטלפון מסוג מוטורולה עם המסך השבור במכוניתו בעת המעצר, אך שלל כל קשר למכשיר ואמר שלא היה ברכבו קודם לכן.

הנאשם לא הציע כל הסבר כיצד נשלחו מסרונים אל מכשיר הטלפון שלו ממכשיר 915 או לכך שמספר הטלפון שלו ושמו הופיעו ברשימת אנשי הקשר של מכשיר 915.

ת/15, עימות בין הנאשם ליחיא מנצור, 8.1.15

מנצור שינה את גרסתו הקודמת ואמר שביקש מהנאשם לעצור בדרך על מנת לאסוף את הציפה.

הנאשם אישר שמנצור ביקש ממנו את מספר הטלפון שלו. הסביר ששכח את הפרט הזה בחקירותיו הקודמות.

הנאשם אישר שמנצור ובדואן ביקשו תחילה להגיע לשער שכם אך הוא הסכים לקחתם לצומת פת.

דין והכרעה

אקדים מסקנה לסקירה והנמקה, ואומר כי מן הראיות עולה מסקנה אפשרית אחת, כי הנאשם פעל בצותא עם מנצור ובדואן והשלושה התפרצו יחדיו לדירת מגורים, כאשר תפקידו של הנאשם היה להסיע את מנצור ובדואן אל המקום וממנו. כן עולה, כי הנאשם החזיק כלי פריצה, הסיע שוהה בלתי חוקי ונהג ללא ביטוח. אנמק:

מראיות התביעה עולות העובדות הבאות:

א. במכוניתו של הנאשם נמצא רכוש אשר נגנב בהתפרצות לדירת מגורים. ההתפרצות ארעה בחלון זמן שבין שעות הבוקר של יום מעצרו לשעה 12:40.

ב. הנאשם אסף את הפורצים מהדירה למכוניתו בסמוך לשעה 12:30.

ג. במכוניתו של הנאשם נמצא כלי פריצה שונים, ובהם מוט פריצה, כפפות, פטיש ומברגים.

ד. היו התקשרויות סמוכות לארוע בין הטלפון של מנצור (853) לשני טלפונים נוספים שהבעלות בהם לא הובררה (הנוקיה ו-915). כמו כן, קיים קשר בין מכשיר 915 לטלפון של הנאשם (772).

ממכלול נסיבותי זה עולה חזקה עובדתית, כי הנאשם ביצע ההתפרצות בצוותא עם מנצור ובדואן. על הנאשם לסתור את החזקה, או לכל הפחות ליצור ספק לגביה - והנאשם כשל בכך.

עדות הנאשם עמדה בסתירה לראיות ברורות והתאפיינה בסתירות פנימיות וחוסר הגיון. כמו כן, על פי התרשמותי הישירה מהנאשם, לא ראיתי לתת לעדותו כל משקל.

אמנה מקצת הקשיים שבעדות הנאשם:

התרחיש אותו מציע הנאשם, כאילו מנצור ובדואן ביקשו מאדם זר טרמפ מקריית יובל לקניון מלחה, ואז בדרך ביקשו מאותו אדם לסטות מדרכו, הובילו אותו למקום אחר על מנת להתפרץ שם לדירת מגורים בעודו ממתין להם למטה, משולל כל הגיון.

גם התרחיש כאילו השניים התפרצו לדירה ברחוב גרוסמן והשאירו את השלל בחוץ, משם הלכו, עד לאיזור המפלצת (ואין מדובר במרחק מבוטל) על מנת לעצור טרמפ, ושם ביקשו מאדם זר להוביל אותם למקום ההתפרצות לאסוף את השלל, משולל הגיון באותה מידה. הסבר זה גם אינו מתיישב עם דברי הנאשם, כי חיכה למנצור ובדואן מספר דקות - פרק זמן ארוך בהרבה מהנדרש לאסוף את השלל.

הנאשם טען כי אינו מכיר את מנצור או את בדואן וכי אינו יודע למי שייכים מכשירי הטלפון השונים שנתפסו ברכבו. מנצור מצדו טען שאינו מכיר את הנאשם או את בדואן. בדואן מצידו הכחיש כל קשר בינו ובין הנאשם או מנצור. והנה - קיים קשר טלפוני בין מכשיר הנוקיה, שנמצא במכוניתו של הנאשם, בצמוד לתעודת הזהות של בדואן, לבין הטלפון של מנצור, 853, ומכשיר 915 שנמצא על לוח המכשירים במכוניתו של הנאשם. כמו כן נמצא קשר בין מכשיר 915 ובין מכשיר 772, השייך לנאשם. הנאשם לא הציע כל הסבר לקשר שבין המכשירים השונים, של אנשים שלטענתם אינם מכירים איש את רעהו - והמסקנה האפשרית היחידה העולה מכך היא, שהיה קשר מוקדם בין הנאשם למנצור ובדואן.

המדובר בשקר מהותי בנקודה מרכזית, הפועל לחובת הנאשם.

הנאשם טען כי החזיק את כלי הפריצה לצורך עבודתו - אך על פי ת/9 הנאשם לא עבד מזה למעלה משנה קודם למעצרו. הנאשם אף לא הציג כל ראיה כי עבד אי פעם בתחום שפטיש, מוט פריצה, כפפות או אזמל משמשים בו לצרכים לגיטימיים.

הנאשם אמר מיד עם מעצרו לשוטר מני ישי כי אסף את מנצור ובדואן בצומת פת (ת/4) במסגרת עבודתו בהסעות בשכר. בהמשך שינה גרסתו וטען כי אסף אותם בקרית יובל, ליד "המפלצת" ונסע עמם לכיוון הקניון - וטען כי היה מדובר בטרמפ ללא תשלום.

הנאשם טען, שלאחר שבדואן ומנצור ברחו, הוא המתין במקום כעשר דקות במנוע פועל, עד אשר שוטר ביקש ממנו את המפתחות - ועל פי ת/4 השוטר מני ישי הורה לו מיד לדומם המנוע ולתת לו את המפתחות.

הנאשם טען שלא ראה שמנצור ובדואן הכניסו למכוניתו דבר - והטענה אינה מתישבת עם כך שהרכוש שנגנב היה בתוך ציפה של כרית וחלקו פוזר במושב האחורי של המכונית. הנאשם גם טען בת/9 כי לא שם לב למעשיהם של מנצור ובדואן, שכן היה טרוד בשיחת טלפון במהלך הנסיעה. בעדותו לפני טען, כי עצר את מכוניתו על מנת לענות לשיחה ואז השניים ביקשו ממנו טרמפ ואז נסע.

לאור כל אלה, ולא פחות מכך - על סמך התרשמותי השלילית מאופי עדותו של הנאשם, לא ראיתי לתת לעדותו לפני כל משקל. מכאן עולה, כי הנאשם לא סתר את החזקה אשר קמה נגדו, כי החזיק כלי פריצה וכי פעל כמבצע בצוותא יחד עם מנצור ובדואן בהתפרצות, ההיזק והגניבה.

הסעת שב"ח

אין מחלוקת כי הנאשם הסיע את מנצור שהוא תושב שטחים. הנאשם טען כי שאל את מנצור למקום מגוריו וזה ענה לו שהוא מירושלים, והדבר הניח את דעתו.

על פי הדין, חובתו של נהג היא לוודא באופן פוזיטיבי כי לנוסע יש אישור שהיה בישראל. אין נהג יוצא ידי חובתו בבירור מילולי, אלא חובתו לראות היתר. הנאשם הודה שלא ביקש לראות היתר, ומכאן שלא עמד בחובתו, ועל כן הוכחו יסודותיה של עבירה הסעת שוהה בלתי חוקי.

נהיגה ללא ביטוח

הנאשם הודה כי נהג ללא ביטוח חובה. לדבריו הדבר היה בשל חסרון כיס (ולא ברור כיצד מתיישבת הטענה עם כך שברשותו היה סכום במזומן של מעל 3,500 ש"ח). לפיכך הוכחה גם עבירה זו.

סיכום

מרשיע הנאשם בכל העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום: נהיגה ללא ביטוח, החזקת כלי פריצה, הסעת שב"ח, היזק לרכוש, התפרצות וגניבה.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ה, 21 יוני 2015, במעמד הצדדים